

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่รับแจ้งสถานะความเป็นองค์กรของผู้บริโภค

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๖/๔๕๒ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือผู้ซึ่งปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นนายทะเบียนกลางมีหน้าที่รับแจ้งสถานะความเป็น องค์กรของผู้บริโภคได้ทั่วราชอาณาจักร ซึ่งที่ผ่านมาปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือที่ปรึกษาด้านข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นนายทะเบียนกลาง และกรณีที่มีคำสั่งไม่รับแจ้งสถานะความเป็นองค์กรของผู้บริโภค นายทะเบียนกลางจะแจ้งผล การพิจารณาพร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์ให้องค์กรของผู้บริโภคดังกล่าวทราบ ต่อมาเมื่อมีการยื่นคำอุทธรณ์ ไปยังนายทะเบียนกลาง และนายทะเบียนกลางพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์จะรายงาน ความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบข้อ ๒ (๕) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยผ่านรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม)

ต่อมา รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) พิจารณาและเห็นชอบตามที่ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอว่า กรณีที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ออกคำสั่งไม่รับแจ้ง สถานะความเป็นองค์กรของผู้บริโภค ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ คือ นายกรัฐมนตรี ส่วนกรณี ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมอบหมายข้าราชการในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นนายทะเบียนกลาง มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ระหว่างปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมาย หรือนายกรัฐมนตรี จึงเห็นสมควรให้หารือสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาเพื่อเป็นแนวปฏิบัติต่อไป

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงขอหารือในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมอบหมายข้าราชการในสำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นนายทะเบียนกลาง หากข้าราชการซึ่งได้รับมอบหมายดังกล่าวออกคำสั่ง ไม่รับแจ้งสถานะความเป็นองค์กรของผู้บริโภค เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์

ประเด็นที่สอง กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด หากรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายดังกล่าวออกคำสั่ง ไม่รับแจ้งสถานะความเป็นองค์กรของผู้บริโภค เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า ข้อหารือทั้งสองประเด็นมีลักษณะเดียวกันจึงควรรวมพิจารณาโดยเห็นว่า มาตรา ๓^๑ แห่งพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัตินิยามคำว่า “นายทะเบียนกลาง” หมายความว่า ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมอบหมาย และคำว่า “นายทะเบียนประจำจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย คำว่ามอบหมายในที่นี้ มิได้มีความหมายว่าเป็นการมอบอำนาจตามความหมายของกฎหมายเกี่ยวกับระเบียบบริหารราชการ หากแต่หมายถึงการมอบหมายให้เป็น “นายทะเบียนกลาง” หรือ “นายทะเบียนประจำจังหวัด” เมื่อได้รับมอบหมายแล้ว ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจึงมีฐานะเป็น “นายทะเบียนกลาง” หรือ “นายทะเบียนประจำจังหวัด” ด้วยตนเอง มิได้เป็นการทำแทนผู้ที่มอบหมาย เมื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการให้มีการอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว หากนายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัดออกคำสั่งไม่รับแจ้งสถานะความเป็นองค์กรของผู้บริโภค การที่จะพิจารณาว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ย่อมต้องพิจารณาจากตำแหน่งของผู้เป็นนายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัด เป็นสำคัญ และผู้มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ย่อมเป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๖๓

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“นายทะเบียนกลาง” หมายความว่า ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

มอบหมาย

“นายทะเบียนประจำจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด

มอบหมาย